



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Divus Sebastianus Eberspergæ Boiorum Propitius, Seu Cultus Eiusdem Gloriosi Martyris à Prima Loci Fundatione Ad Nostra Usque Tempora Propagatus, Et Nunc Publicæ Luci Datus

Widl, Adam

Monachij

§. III. Bellum Hunnicum ultimum, plena Victoria ad Augustam
Vindelicorum, præsentem quoque Eberhardo Belli Duce, ex cæsis ad
internecionem hostibus relata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37233

Bellum Hunnicum, de iisdem &c. 101
incrementis satis. Ultima Hun-
norum seu Hugarorum in Boicam ir-
ruptio nos ad se vocat.

§. III.

BELLUM HUNNICUM
ULTIMUM. PLENA VICTO-
RIA AD AUGUSTAM VINDELI-
CORUM, PRÆSENTE QUOQUE
EBERHARDO BELLI DUCE, EX
CÆSIS AD INTERNECIONEM ET
PROFLIGATIS HOSTIBUS
RELATA.

Rursus Scriptores passim vari-
ant, quo anno ultima Hun-
norum, seu, ut Brunerus loquitur,
Hungarorum irruptio in Aleman-
niam facta sit, illud satis comper-
tum à variis traditur, accersitos fu-
isse à quibusdam Patriæ proditori-
bus, venalis fidei hominibus, & ex
incipiti temporum mutatione pen-
dentibus, in Germaniam, cujus jam
toties sanguinem & fortunas hau-
serant. Devoraverant spe victo-

*Irruptio
Hunorum
in Germani-
am relatam.*

G 4 riam

riam hostes numero suo fre-
præsertim cū licitatione dome-
sticorum, & nescio quibus pol-
licitationibus advocati fuissent: cre-
debant sibi omnia plana futura &
ex sententia animi facilia, tum con-
fidentiā propriarum virium, ut di-
xi, tum intestinorum hostium per-
fidiā. Aliter Superis visum. Ter-
sua egressi sunt ad macellum, ut se
pulchrū invenirent in solo alieno
Nec domum jam redierunt, quæ
Cælum excindere & terram para-
bant. Anno igitur DCCCCLV
(cum pluribus fide dignis sentio
rursus, trajecto Danubio, Boicam
inundavit toties infaustus populus
Ductores ipsorum erant Bulzai
Rex ipsemet, cum quatuor aliis ma-
jorum gentium Satrapis Lælio, So-
ra, Toxo & Sehaba. Quilibet ho-
rum ductabat justum exercitum
Quacunque transibant, jactabant
insuperabiles. Omissis de indu-
stria Urbibus, ne mora iniiceretur

itineri, rabiem suam in Arces, Op-
pida, & Cœnobia vertebant, magis
ut prædas agerent, quàm acie vin-
cerent. Tempestas post Attilam
vix ulla fuit calamitosior. ferrum
& ignis nulli elegantia, nulli or-
dini, sexui, aut ætati pepercere.
Nemo erat initiò, qui resisteret,
cùm fuga, vel metus pleròsque ac-
colas in silvas & nemora, cognito
eorum adventu, abstulisset, aut in-
tra muratas civitates desertis pagis
conclusisset. Inter Arces, quæ in
via occurrerant, Ebersperga quo-
que erat. Eam non negligendam
ratus numerosus hostis, ex occasio-
ne obviam adoritur majore fiducia,
quàm virtute; sed incassum: Non
ea quippe æstimatione ipsi locum
metiebantur, quàm debebant. firmi-
or Arx erat, quàm ut impetu per
transitum capi posset. Quoniam
verò in longum trahere obsidio-
nem propositum Hunnis non erat,
inde cum ignominia & notabili

*Archie Eber-
sperg. firmi-
tas. Gr. robur.*

suorum clade recesserunt ; cuius etiamnum hodie argumentum facit propinquus collis , cui si profundiore morſu aratrum quandoque imprimitur, sæpe inde quædam vetustatis spolia, ferramenta rubiginè ambefa, antiquæ formæ calcaria, & si quæ sunt similia, casu eruuntur. Quod verò præ ceteris hîc memoratu dignum occurrit, datam nuper ab Opilione Christo fidem esse arbitror. Stetit promissis suis fidelis Deus, eventusq; ipse comprobavit, frustra humanas vires, quantumcūque superbas cum divina potentia collidi. Certè vel ipsi hostes Numen aliquod huic loco, ceteroquin non multum firmo inesse senserunt ; à quo utique recessuri non fuerant, nisi præsidium humano majus in eo reperissent.

Vastatio Evaria.

Interea mirum quantum patiebatur misera Bavaria, hostibus undique patula Regio, neque illa sola, sed totum Noricum, quo longè
latè-

latéque vastato, continuo tractu Hunni in ipsam usque Lotharingiam & Austrasiam cædibus & rapinis pervaserunt, inde verò reversi cum spoliis Provinciarum, contracto universo exercitu, in Vindelicos moverunt. Augusta Urbium nobilissima & amplissima in bolum designabatur, posteaquam intellexissent Barbari, omnem eò prædam ex Bavaria, Suevia & Franconia, omnes opes, velut ad asylum, fuisse convectas. Ut ergo tam pingui & opulentâ urbe potentur, eam cis, & trans Lycum arctâ obsidione cinxerunt, & omnem circumquaque Vicinam, locustarum instar, inundârunt, tantâ virium præfidentiâ, ut palàm jactarent, eas militares copias non aliter, quàm Cæli ruinâ, aut Germaniæ hiatu obrui ac sepeliri posse. Movebatur clarissimæ Urbis angustiis Otto Imperator, & Bojariæ Dux Henricus, cui ut in tempore subvenirent, omnimo-

*Augusta
Obsidio.*

106 *Bellū Hunnic. de iisdē ad internec.*
modo enitendum censuerunt. Opus
esse videbant decretorio proelio
aliter solvi obsidio non poterat.
Periculum utrinque se ostendebat,
periculum in mora, periculum in
conflictu, cum nostri paucitate la-
borarent. Incertus belli eventus
vix sinebat universas vires sub uno
fortunæ ictum exponere. Una spes
tamen, nec illa vana, erat super in-
divino præsidio, & S. Udalrici, di-
gnissimi Antistitis armatis precibus.
Decumbebat eo tempore ex infir-
mitate corporis Henricus Bavariae
Dux; quare nec Imperatori Otto-
ni, nec ipsi proelio, quòd maxime
volebat, adesse sinebatur; in lo-
cum tamen suum subrogavit sibi
Eberhardum nostrum, Semptæ Co-
mitem, Eberspergæ Dynastam, Vi-
rum ea ætate in paucis bellicosum,
cujus fidei universas copias Boicas
demandavit. Senatu inter Duces
habito. dies S. Laurentio Sacer, Au-
gusti decimus, ab omnibus proelio
decer-

decretus eſt. Illo appetentè inſtru-
ctis ordinibus obviam hoſti in cam-
pos Lycios proceſſum eſt. Numero
Hunni, animis & diſciplinâ noſtri
prævalebant. Eo exercitu non adeò
copioſo res Germaniæ tunc ſtetit,
ſine dubio hoſtibus numero inſini-
tis par nunquam futura, niſi Cæ-
lum inter Auxilia militâſſet. Ubi
in mutuum conſpectum ventum
eſt, noſtri, Duce Ottone, & Eber-
hardo ubique coruſcante, robore
quafi divinitùs immiſſo, tanto ar-
dore in hoſtem invecſi ſunt, ut,
quocùnque irruerent, ſciſſis cuneis
perumperent. Tum verò mul-
tum ſanguinis fuſum eſt, pleriq;
hoſtium vel trucidatis, vel Lyco-
haufiſtis. Campi paſſim multo cruore
natabant, fluvius ipſe cadaveribus
impeditus continuo talco fluxiſſe
dicitur: quæ fugerant hoſtium re-
liquiæ, nec numeri, nec priſtinæ
fortunæ memores, quo niam nul-
lum in hoſtico receptum nactæ
erant,

*Prælium
ſelic.*

*Clades Hun-
garorum in
Campo Ly-
cio.*

108 *Bellū Hunnic. de iisdē ad internec-*
erant, passim à promiscuis neca-
bantur, nullā, quocūque venie-
bant, vitæ inventā, aut impetratā
gratiā. Uno eo prælio plenè de-
bellatum, & hostis pænè omnis in-
ternecone deletus est, Ducibus
eorum duntaxat ad ignominiam,
& ostentationem triumphī refer-
vatis. Direpta exinde hostilia ca-
stra, omni opulentiā refertissima,
liberata metu Urbs nobilissima, Im-
periique primaria. Maturuerant
nimirum divinæ vindictæ fatales
toties Germaniæ Hunni, eaque uni-
cā victoriā patuit, nihil tam altè vel
à natura, vel pravitate constitutum
esse, cui non ab invalido, & infir-
miori possit esse periculum. Eni-
tuit in hoc glorioso prælio inter
alios quoque militares Viros Eber-
hardi nostri virtus, ostenditque re-
ipsā Boicus Vigor, Germanos, ubi
feriō expergiscuntur, & vires jun-
gunt, tandem esse insuperabiles.
At non suis viribus, sed Cæli au-
xiliis

*Soluta Ob-
sidio Augu-
sta.*

xiliis victoriam adscripsit Otto, gnarus utique, unde robur tanto conficiendo hosti accepisset, cum terrorem pavorémque præ se ageret. Ejus jussu honor superis habitus & solennes in templis gratiæ pro obrenta victoria omni ævo memorabili Augustæ persolutæ sunt.

Porro inter captivos, qui vivi in manus Eberhardi venere, erat ipse Rex Bulzko cum quatuor Regulis, Lælio, Schaba, Sura & Toxo, paucisque aliis, quos Nobilitas inter suos commendabiles fecerat. Hos Eberspergam tantisper ad Wilibirgem Sororem, ceu luculentos Victorix suæ testes, in vinculis abduci, ibidémque, dum ipse sequeretur, arctè custodiri jussit. Non multò post Victor Eberhardus cum gloria domum reversus, eosdem quid Ebersperga esset, jam satis expertos, omni Regio cultu exutos, squalidos & sordidos Duci Henrico Ratisbonam in præstitæ fidei testimonium,

Captivi
Hungarh.

nium, simul & triumphi ornamentum submitit, qui jure belli capti damnatos extra portam, quæ Austriam & Hungariam respicit, in furcam agi jussit, ubi vultibus in Patriam converfis aliquamdiu hæretotius Bavariæ Spectaculo pergens viæ intervallum pependerit, postea terrâ obruti sunt.

*Liberalitas
Eberhardi
in D. Sebastianum.*

Neque illud silendum hîc venit, quòd Eberhardus omnia Spolia Regulis detracta, aureas præsertim torques, & tintinnabula, libras auri pinguis, & argenteum item scutum, quæ utique sibi ceu præmium Victoriam, æquissimo jure servare poterat, templo suo addixerit. Prædebat scilicet Virum magnanimi & splendide liberalem exiguo domo sancto suo Sebastiano repræsentari, cujus omnia esse putabat, quæ eamquam sua possidebat. Et forte, in DEUM liberalior esset, placuit conjugio abstinere, ut nullum ab

um præter DEUM, & D. Sebastia-
num, heredem de se gigneret. Sed
jam ad obitum pientissimi Herois
series narrationis nos vocat.

§. IV.

PIA MORS CLARISSIMI
HEROIS EBERHARDI EBER-
SPERGENSIS.

Iure merito, ut videtur commu-
ni legi moriendi irascimur,
quod Heroës quosdam de Repu-
blica Christiana bene meritos ante
tempus ad tumulum citet, quos sanè
deceret ad Bonum commune si
non esse immortales, certè Privile-
gio virtutis longævos ac diuturnos.
Ecce! cui tot barbari gladii, & cru-
enti acinaces pepercerunt in acie,
eidem mors pacifica non parcit do-
mi: Eberhardus is est, de quo lo-
quor, Seculi sui præstantissimus mi-
les, demptisque fabulis, alter Bojo-
rum Hercules. Hic, ubi post no-
mina-

H mina-